

ת"פ 43833/01/18 - מדינת ישראל נגד אוראל עלמני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 43833-01-18 מדינת ישראל נ' עלמני

בפני
כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אוראל עלמני
	באמצעות בא כוחו עו"ד אלי סבן

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של **תקיפה** - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום שירת הנאשם כשוטר במשטרת ישראל.

ביום 17.10.2017, סמוך לשעה 21:00, התקבלה קריאה במוקד המשטרה בדבר זריקת אבנים על בית ברחוב גיבורי סיני 21 בעכו (**להלן: "הבית"**) מצד נערים.

כנהוג, טיפול בקריאות באזור זה נעשה לרוב על ידי שוטרי תחנת משטרת ישראל בעכו, בליווי פקחי עיריית עכו, אשר מסייעים לשוטרים בביצוע המשימות השוטפות, ואכן, הנאשם ופקח העירייה דור אלון (**להלן: "הפקח"**), הגיעו לבית לצורך טיפול בקריאה שנתקבלה.

הנאשם החנה את ניידת המשטרה (**להלן: "הניידת"**) סמוך לבית. בעת שהנאשם והפקח תישאלו את המתלוננת, נשמע לפתע קול ניפוצ זכוכית, סמוך לאזור חניית הניידת. הנאשם והפקח מיהרו להגיע אל הניידת, שם הבחינו במספר נערים, חלקם יושבים לצד הדרך, וביניהם ארכאן עיאיטי (**להלן: "המתלונן"**).

הנאשם פנה אל הנערים ושאל אותם מי מהם השליך את הבקבוק והנערים השיבו כי איש מהם לא ביצע את המעשה. הנאשם פנה אל המתלונן וביקש ממנו להזדהות על ידי הצגת תעודת זהות. חרף העובדה שהייתה ברשותו תעודת זהות, השיב המתלונן בכזב כי אין ברשותו תעודה.

אי לכך, הודיע הנאשם למתלונן כי הוא מעוכב לצורך זיהוי וכי עליו להתלוות אליו לתחנת המשטרה. בשלב זה, התפתח בין הנאשם למתלונן ויכוח מילולי, במהלכו הניף המתלונן את ידיו לכל עבר. הוויכוח הסתיים - בסופו של דבר במעצרו של המתלונן, המתלונן הוכנס לניידת והושב בספסל האחורי. הפקח התיישב לצד המתלונן והנאשם נהג את הניידת לעבר תחנת משטרת עכו (**להלן: "התחנה"**).

מיד עם הגעת הניידת לתחנת המשטרה, אל רחבה הסמוכה לחדר האוכל, בקומת הקרקע, ירד הנאשם מהרכב, פתח את הדלת האחורית של הניידת בצד בו ישב המתלונן, המתלונן הניף את ידיו כלפי הנאשם ובתגובה תקף אותו הנאשם שלא כדין, הנאשם הדף בחוזקה את המתלונן לעבר דלת הכניסה לחדר האוכל הסמוך. כתוצאה מכך נחבט ראשו של המתלונן בדלת וכתוצאה מעוצמת החבטה - הדלת ניזוקה.

סמוך לאחר מכן, הוביל הנאשם את המתלונן במעלה המדרגות לקומה השנייה, אל עבר 'חדר השיטור העירוני' בתחנה **(להלן: "חדר השיטור")**, הכניסו לחדר השיטור והורה לו לשבת כאשר פניו אל הקיר.

לאחר מספר דקות, נטל הנאשם את מפתחות חדר המקלחת הממוקם באותה קומה, בסמוך לחדר השיטור, הקים את המתלונן ממקום מושבו והובילו לחדר המקלחות, פתח את הדלת, הכניסו פנימה אל תא המקלחת הקיצוני ביותר בשורת המקלחות, חסם בגופו את תא המקלחת, על מנת שהמתלונן לא יצא, ובעוד המתלונן עומד במקלחת עם בגדיו לגופו, פתח הנאשם את זרם המים ושטף את המתלונן כולו במים.

הנאשם הותיר את המתלונן מתחת לזרם המים לזמן מה, תוך שהוא חוסם בגופו כל אותה עת את היציאה מתא המקלחת ואינו מאפשר למתלונן לחמוק מזרם המים.

כתוצאה מכך, נרטב המתלונן כמעט כולו, והועבר לחקירה באזהרה בחשד לתקיפת שוטר והיזק בזדון לרכוש התחנה.

סמוך לאחר מכן, כתב הנאשם דוח פעולה על אודות האירוע תוך שהוא נמנע מלציין את הכנסת המתלונן למקלחת.

ראיות לעונש:

ההגנה ביקשה להעיד עדי אופי להגנתו של הנאשם.

סגן ניצב מר מיכה גבאי, מפקד תחנת ירדן בראש פינה, היה מפקדו של הנאשם לפני כעשור, בזמן שהנאשם היה בשירות חובה במשטרה. העד מסר כי הנאשם גדל בבית של שוטרים ערכיים. לעניין תיק זה מסר כי מעולם לא ראה אלימות מצדו של הנאשם, אלא מכיר אדם צעיר בעל ערכים, ומסר כי המשטרה מגנה התנהגות שכזו. היה רוצה שהנאשם יוכל לשוב ולשרת בתוך המשטרה ומעריך כי מאירוע כזה ילמד וילמד אחרים.

פקד הגב' גאולית מימון, עוזרת סגן מפקד המחוז בפיקוד חוף וקצינת פיקוח ובקרה מחוזי, מסרה כי מכירה את הנאשם מהיותו שוטר שח"ם אצלה כאשר הייתה חונכת בקורס של שוטרי חובה וכן במסגרת תפקידה הקודם כמפקדת שיטור עירוני בעכו. העדה מסרה, כי לנאשם היה שם מאוד טוב בתחנה, והיא נלחמה כדי שיגיע אליה. הנאשם היה שוטר מקצועי, יוזם, "מגדיל ראש" ואסרטיבי, ובאופן די מהיר מינתה אותו לראש משמרת ביחידתה. היא סמכה על הנאשם לחלוטין. היו לו יחסי אנוש מצוינים ואף פנו אליו להעברת הרצאות בבתי ספר. לגבי האירוע, מוסרת כי מדובר בהתנהגות לא תקינה ולא מקובלת, אך מאמינה שמדובר באירוע חד פעמי.

העד השלישי שהעיד מטעם ההגנה היה אביו של הנאשם, שוטר מוערך ומכובד, אשר שירות 36 שנה במשטרה, דמות מיתולוגית בעולמם של שוטרים רבים, שעברו תחת שרביט פיקודו כרס"ר בית הספר לשוטרים. האב סיפר באופן אותנטי במיוחד, על קורות המשפחה, על הערכים עליהם גדל הנאשם, ציין כי השנה הייתה קשה עבור המשפחה, גם בעקבות

ההליך המשפטי של הנאשם, וביקש שבית המשפט יתחשב בבנו ויקל בעונשו.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב בהם חזרה על המעשים שביצע הנאשם ועל הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והם שלמות הגוף, אוטונומית האדם על גופו וזכותו לכבוד וכן אמון הציבור במשטרה ובשוטריה. ב"כ המאשימה הדגישה כי אחד השיקולים בגינם הגיעו להסדר טיעון ותיקון משמעותי של כתב האישום היה העובדה כי הפקח לא הועמד לדין (בהיעדר חיזוק בעניין זה לדברי המתלונן).

המאשימה טענה כי חלקו של הנאשם באירוע היה מהותי, שכן הוא בחר לנהוג ב אלימות כלפי עצור בחזקתו ולא ניסה לתקן את מעשיו וליטול אחריות אלא להפך. עוד נטען כי מעשיו של הנאשם היו מתמשכים ומתגלגלים במהלכם לא בחל הנאשם באמצעים ונהג ב אלימות כלפי המתלונן פעם אחר פעם. הנאשם גרם למתלונן נזק של השפלה ובשל גרסתו בנוגע לנזק הדלת, המתלונן נחקר באזהרה בעניין ויכול היה למצוא את עצמו מורשע שלא כדין וחייב מוכתמים ברישום פלילי של תקיפת שוטר. עוד טענה המאשימה כי הנאשם ניצל את פער הכוחות בינו ובין המתלונן לביצוע המעשים, כאשר החומרה במעשים מתבטאת בהתעמרות וההשפלה שגרם למתלונן. לאור האמור, עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין מספר קצר של חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ועד למספר חודשי מאסר בפועל בכליאה ממשית.

לקולה ציינה המאשימה את היעדר עברו הפלילי של הנאשם ואת שיתוף הפעולה שלו עם הרשויות, הודאתו בכתב אישום מתוקן וחסכון בזמן שיפוטי יקר, אך בו בעת ביקשה לאזן את הדברים עם הטלת ענישה מוחשית שתרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות אלימות וכן את הרבים, קהל השוטרים, מלבצע מעשים דומים. לפיכך, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלונן.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשם מסר כי מדובר באדם צעיר, בן 28 המשרת במשטרה מעל 10 שנים. כיום הנאשם מושעה משירותו במשטרה מיום 30/8/18 והיה בחופשה כפויה עד למועד ההשעיה מיום חקירתו - 25/12/17. ב"כ הנאשם ציין את הקשיים הרבים בהם נתקלים השוטרים שעובדים בשטח, ובאותו מקרה, הנאשם הוא זה אשר ספג את הקללות וההתנהגות הבעייתית של האנשים שהיו נוכחים באירוע. עוד נטען כי המאשימה נהגה כלפי הנאשם באכיפה ברגנית במובן זה שלא העמידה את הפקח לדין פלילי וכן נטען כי אין צורך לחיזוקים לעדותו.

ב"כ הנאשם טען כי בטיעוניה של המאשימה ישנה התעלמות מהתנהגות המתלונן אשר יצר פרובוקציה והתנהג בחוצפה כלפי המשטרה. עוד טען הסניגור כי הנאשם מודה בכך שהתנהגותו בתחנה לא הייתה תקינה וכן יש להתחשב בתיקונים המשמעותיים שבוצעו בכתב האישום לאחר ניהול פרשת התביעה. ב"כ הנאשם הפנה לתעודות הערכה של הנאשם ועדויות של עדי האופי אודות אופיו הטוב של הנאשם וכן ציין כי הנאשם אף הציל חיים במסגרת תפקידו כשוטר. לאור

האמור, עתרה ההגנה לקביעת מתחם ענישה שנע בין עונשי קנס או מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. עוד נטען כי אין לפסוק פיצוי למתלונן במקרה זה לאור התנהגותו באירוע.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הודה והוא מבקש סליחה ומביע חרטה עמוקה לאחר שעשה חשבון נפש עם עצמו. הנאשם מסר כי הוא יודע שלא היה צריך לעשות את שעשה והוא בא ממשפחה טובה, ומערכת תמיכה טובה ומבקש כי בית המשפט יתחשב בו. הנאשם מסר כי הוא רוצה לשוב ולשמש כשוטר, כאשר במהלך שירותו עשה רק מעשים טובים והוא מאמין כי בא לעולם הזה כדי לעזור. עוד מסר הנאשם כי במהלך האירוע, היה לו קשה לראות את מצבו של האישה המבוגרת לה נקרא לעזור והיה מדובר בסיטואציה לא פשוטה, על אף שאין זה מצדיק את מעשיו. עוד הוסיף הנאשם כי מיום סיום החקירה היה בחופשה כפויה, ובהמשך בהשעיה והתחיל לעבוד לפני שלושה חודשים באישור המשטרה באיסוף מכשירי טלפון ומכשירים לתיקון.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם פגעו במספר ערכים מוגנים, ביניהם פגיעה בשלמות גופו של אדם וזכותו של אדם על גופו, וכן פגיעה בכבודו ובשלמותו של המתלונן. כמו כן, פגע הנאשם באמון הציבור במשטרת ישראל ובשוטריה, שעה שביצע את העבירה בהיותו שוטר ושליח ציבור, ובכך מעל בתפקידו והפך מהגורם שאמור לשמור על אכיפת החוק, לגורם שעובר על החוק ובכך פגע בתדמיתם ובשמם הטוב של שוטרים אחרים המבצעים את תפקידם נאמנה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות שבוצעו על ידי אנשי משטרה, תוך ניצול לרעה של הכוח המצוי בידם בקובעו כי מדובר בתופעה חמורה שיש לעקרה מן השורש, וראו הדברים שנאמרו ברע"פ 8241/13 **ברדה נגד מדינת ישראל** (25.3.2014):

"המדובר במעשים חמורים ביותר, אשר לצד הפגיעה הכרוכה בהם בכבודו ובגופו של המתלונן, יש בהם כדי לחתור תחת הערכים הבסיסיים המנחים את משטרת ישראל ולגרום לפגיעה באמון הציבור במערכות אכיפת החוק. אכן, פעמים רבות מלאכת אכיפת שלטון החוק דורשת הפעלת כוח מצידם של שוטרי משטרת ישראל. ואולם, אל לעוסקים במלאכה לנצל את מרותם וסמכות לרעה, ולהפעיל את כוחם ללא כל הצדקה".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מתחמי הענישה בעבירות אלימות שוטרים, נעים בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חשיבותה של ענישה מרתיעה בעבירות אלימות שנעשות על ידי אנשי משטרה, עבירות שמבוצעות תוך ניצול לרעה של הכוח המצוי בידם. עוד הדגיש בית המשפט העליון, את החשיבות בעקירה מן השורש של תופעת האלימות

מצד שוטרים.

רע"פ 3021/16 **משה לוזובסקי נ' מדינת ישראל** (19.4.2016) - הורשע הנאשם, שוטר, בתקיפה הגורמת חבלה ממשית, לאחר שסטר לאדם אחר וגרם לקרע בעור התוף באוזנו. הנאשם נדון בבית משפט השלום לעונש של"צ, 6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. שני הצדדים ערערו על התוצאה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. עונש השל"צ בוטל, ותחתיו הוטל עונש מאסר של חודשיים בעבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 6873/14 **סרגי מלכוב נ' מדינת ישראל** (18.12.2014) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם לאחר שבעת שירותו כבלש במשטרה, היה מעורב באירוע שבו הלם במתלון בגרופ, לאחר שגם מפקדו עשה כן. על הנאשם הוטלו 50 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 2,500 למתלון.

ע"פ 10075-09-09 **בן- עטר נ' מדינת ישראל** (14.7.2009) - הנאשם, קצין בתחנת משטרה, הורשע בעבירות תקיפה, שימוש לרעה בכוח המשרה, מרמה והפרת אמונים, כאשר במהלך נסיעה פרטית עם רעייתו, עצר את רכבו, ניגש לרכב המתלון, צעק לו שהוא קצין משטרה והכה אותו בפניו. הנאשם נדון ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, ו- 8 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי בחיפה, דחה את ערעורו, פרט להפחתת ימי המעצר מעונש המאסר שהוטל עליו.

ע"פ (י-ם) 13038-09-18 **מדינת ישראל נ' דוד פיקארד** - הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם, לאחר שהודה כי תקף בבעיטה לגבם שלושה עצורים ששהו בתחנה, כאשר הם כבולים וישובים על הקרקע וכן זרק כסא לעברו של אחד מהם. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו ובית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה לעניין ההרשעה והרשיע את הנאשם בעבירה. על הנאשם נגזרו עונשים של 250 שעות של"צ, פיצוי למתלון בסך ₪ 500 וצו מבחן למשך שנה.

ת"פ (י-ם) 34173-10-12 **מדינת ישראל נגד דוד ריינשטיין** (7.9.14) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. באותו מקרה היה הנאשם שוטר סיור, אשר במהלך סיור הורה למתלון לעצור בצד, אך המתלון שסבר כי הכריזה אינה מופנית אליו לא עצר את רכבו. הנאשם נצמד עם הניידת למכוניתו של המתלון והאחרון עצר את רכבו בצד הכביש. כאשר פתח המתלון את חלון רכבו, הכה אותו הנאשם בפניו באגרופו, חנק אותו בצווארו ואמר לו שהוא "נהג זבל" וכי הוא "יז... אותו", ואם המתלון יעבור עם רכבו בכביש פעם נוספת הוא (הנאשם) יגרום לילדיו לבכות עליו. לאחר מכן עזב הנאשם את המקום מבלי שבדק את רשיונותיו של המתלון ומבלי שנקט כלפיו בכל פעולה אחרת. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות, חודשיים מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך ₪ 10,000.

ת"פ (שלום י-ם) 34193-10-12 **מדינת ישראל נגד למה** (19.6.14) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה ושיבוש מהלכי משפט. באותו מקרה, במהלך השתתפותו של הנאשם שהיה שוטר, בפעילות מבצעית יחד עם שוטרים אחרים, הגיע הנאשם יחד עם חבריו למטע שקדים בו עבדו מספר פלסטינאים, בהם המתלון אשר עמד על סולם וקטף שקדים מעץ. אחד השוטרים שהיו עם הנאשם ניער את הסולם עליו עמד המתלון, עד שהמתלון נפל ארצה. המתלון חשש כי מדובר באזרחים הרוצים לפגוע בו וברח מהמקום והנאשם בתגובה ירה באקדחו באויר. לאחר מכן, הנאשם וחבריו השוטרים הצליחו ללכוד את המתלון, תוך שהשתמשו בגז פלפל. לאחר שהשתלטו השוטרים על המתלון, ובעודו מוטל

על הרצפה, כפות באזיקים ותחת השפעת גז הפלפל, ניגש אליו הנאשם ובעט בו בעצמה באגן הירכיים. בהמשך, כתב הנאשם דו"ח פעולה אודות מעצרו של המתלונן אך השמיט ממנו את העובדה כי ירה באקדחו במהלך האירוע. הנאשם תיאר עם חבריו השוטרים את הימנעותו מלדווח על הירי, אמר להם כי ישאלו אותו על הירי יכחיש הדבר ואף הורה לאחד השוטרים להכחיש ענין הירי, אם ישאל על כך. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, חודשיים מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.

ת"פ 46143-04-17 **מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' עבדי ואח'** (6.11.2018) - הנאשם 1 הורשע בעבירת תקיפה סתם. באותו מקרה, הנאשמים, ששירתו באותה עת כשוטרי מג"ב, הגיעו לעיר העתיקה בירושלים, בעקבות פגיע דקירה והחלו בסריקות אחר המפגע. הנאשמים הבחינו במתלונן וחשדו בו כי הוא המפגע וניגשו אליו על מנת לבצע חיפוש בכליו. אחד הנאשמים תפס בצווארו של המתלונן והצמיד אותו לדלת סגורה של חנות שהיתה במקום, כשפניו של המתלונן לכיוון הדלת. הנאשמים היכו את המתלונן במכות אגרופ בחלק האחורי של גופו והנאשם היכה אף באמצעות הנשק, תוך שהמתלונן מתעמת עמם מילולית. כשהבחין המתלונן בנאשמים עוזבים את המקום, צעק לעברם שיתלונן עליהם במח"ש. למשמע דבריו אלו, חזר הנאשם 1 על עקבותיו, התקרב למתלונן והרים לעברו את נשקו. בית המשפט הרשיע את הנאשם והטיל עליו 100 שעות של צ"ח וחודש מאסר על תנאי למשך שנה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידה שהתקיימו, ככל שהוא סובר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

הרקע והמעשים - מפורטים היטב בעובדות כתב האישום. מדובר במעשים חמורים שעה שהנאשם תקף את המתלונן בעוד האחרון עצור, במשמורתו, משליך אותו לעבר דלת, לאחר מכן, שוטף אותו במים בתחנה, והכל בתחנת משטרה - מקום אליו נשואות עיני הציבור לרווח והצלה מפני פורעי חוק; ואם לא די בכל אלה, הנאשם רושם דו"ח חסר על מנת להסתיר כל זכר למעשיו, והוסיף בכך חטא על פשע.

התכנון שקדם לביצוע העבירה - מבחינת האירוע בכללותו, מדובר בסיטואציה בה הנאשם נקלע לאזור בעייתי במהלך קריאה לסיוע מצד מתלוננת בטענה שנזרקו אבנים על ביתה ע"י חבורת נערים. במהלך אותו אירוע התנהג המתלונן באופן בוטה וחוצה גבולות כלפי הנאשם, ולכן ריסונו של המתלונן במקום בו עוכב היה נחוץ הכרחי וכדין. ברם, האלימות והמעשים שביצע הנאשם כלפי המתלונן בוצעו לאחר שהמתלונן כבר היה עצור, בתוך ניידת המשטרה, ונוטרלה כל סכנה הנשקפת ממנו, לכן מעשיו בעלי מימד חמור במיוחד. נראה כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים, הם נבעו מצורך נקמני ג.דא. ואם לא די בכך, הנאשם הבין כי פעל באופן בעייתי, במיוחד עם שטיפת המתלונן במקלחת, ולכן תכנן כיצד יתחמק מההשלכות של מעשיו, וכתב דו"ח חסר אודות האירוע. גם דברי אלו נוגעים במימד של תכנון מקדים שיש לתת לו משקל ברכיב זה.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע העיקרי של באירוע נשוא כתב האישום. אכן נכח עם הנאשם פקח עירייה, אך בהתאם לעובדות בהם הודה הנאשם, הוא ביצע את מעשי האלימות שהופנו כלפי המתלונן (יוער, כי בהמשך תהיה התייחסות ל"העדרותו" של הפקח מכתב האישום).

הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - הנאשם תקף את המתלון תקיפה פיזית ואלימה שגרמה לנזק לדלת דבר המלמד על עוצמת האלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלון. מעשיו של הנאשם כלפי המתלון בחדר המקלחות הוסיפו וגרמו להשפלתו של המתלון, שהיה חסר אונים, בעודו עצור, מצוי תחת חזקתו של הנאשם בתפקידו כשוטר, ונתון לחסדיו. לא זו אף זו, בשל גרסתו של הנאשם אודות הגורם לנזק לדלת, נחקר המתלון באזהרה כחשוד, דבר אשר היה עלול להוביל בסופו של יום לעיוות דין ולהחתמת שמו ורישומו הפלילי של המתלון בעבירה של תקיפת שוטר והיזק לרכוש.

נזקים נוספים שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הפגיעה שיש במעשיו לאמון הציבור במשטרה, אשר מצופה ממנה כי שוטרים לא ישתמשו לרעה בסמכויותיהם, בוודאי לא ינצלו את מדיהם להפליא את מכותיהם בחשודים ולא יעשו כן בתחנת משטרה שהינה מעוז למיגור עבריינות ולא ההיפך מכך.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - אין עוררין כי המתלון לא טמן ידו בצלחת, והתנהגותו "בשטח", בטרם מעצרו, הייתה התנהגות שראויה לכל גינוי. אך שוטרים מצווים לנהוג באיפוק וריסון ובהתאם לחוקים והפקודות. הפעלת הכח הסביר הנדרש בשטח היתה הכרחית ונחוצה, ועם כך אין לבית המשפט דבר כלפי הנאשם, אולם הפעלתו בתחנת המשטרה, ללא כל פרובוקציה מצד המתלון, כאשר המתלון אזוק, עצור, מובא לחקירה, נתון לחסדיו של הנאשם, והאופן בו הופעל הכח הוא מעשה שלא יעשה.

הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי הנפגע - בין הנאשם למתלון קיים פער כוחות מהותי בעת ביצוע העבירה, כאשר הנאשם משמש כשוטר אשר המתלון מצוי תחת חסותו. הנאשם ניצל את כוחו ואת הסמכויות אשר ניתנו לו מכוח תפקידו כשוטר, נהג במתלון באלימות, והובילו לחדר מקלחות בתחנת המשטרה שם שטף אותו במים במקלחת מתוך רצון לבזותו. בהמשך פגע הנאשם באמון שניתן בו כשוטר בעת שהחסיר פרטים מהותיים מדו"ח הפעולה אשר כמעט והובילו את המתלון להיות מואשם במעשים פליליים על לא עוול בכפו.

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש (סעיף 40א לחוק העונשין):

במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, רשאי בית המשפט לקחת בחשבון, נסיבות נוספות, שאינן קשורות בביצוע העבירה, אשר אינן מנויות בסעיף 40א לחוק, הן לשם קביעת מתחם העונש ההולם, והן לשם גזירת העונש בתוך המתחם.

ענייננו כאן בנסיבות הקשורות לקביעת המתחם.

בתיק זה, עלתה שאלה של אכיפה בררנית, שעה שהפקח אשר נכח בכל האירוע, והיה הלכה למעשה, שותפו של הנאשם לדבר עבירה, לא הועמד לדין.

הצדדים התייחסו לכך בטענותיהם, ולאחר שנשמעו טענות אלה, מצאתי כי אכן קיימת בעייתיות מסוימת באי העמדתו של אותו פקח לדין פלילי, והגם שאינה שומטת את הקרקע מתחת לאחריותו של הנאשם, אשר היה המבצע העיקרי, יש וצריך לתת לה משקל, בבוא בית משפט לגזור את עונשו. אפנה בעניין זה, לדברים שפסק כב' השופט נ. הנדל בע"פ 7621/14 אהרון גוטסינר ואח' נ' מדינת ישראל (2015):

"...כך דרכה של הגנה מן הצדק ביחס לעונש, אין בכוחה או אפילו באופיה להעניק פטור מלא, אף אין הכרח כי ייקבע שאין להטיל עונש מסוים, דוגמת עונש מאסר בפועל, לפעמים, ההשפעה של הדוקטרינה תהיה במידת העונש. למשל, ביחס לכימות תקופת המאסר או שיעור גובה הקנס...".

עיון בנסיבות העניין, הביא אותי למסקנה כי, בגדריו של תיקון 113 לחוק העונשין, יש ליתן ביטוי להתנהגות הרשות באכיפת החוק, בכל הנוגע לטענה זו בנדוננו ובאי העמדת הפקח לדין, בקביעת המתחם ("מידת העונש"), כמו גם, ליתן לה משקל, בהמשך הדברים, במיקומו של העונש בתוך המתחם ("כימות העונש" - דברי כב' השופט נ. הנדל בפסק הדין שלעיל, ועל כך בהמשך הדברים).

לא ארחיב, אך אציין כי טענות המדינה היו קשות עלי, במיוחד שעה ששמעתי ראיות בתיק זה, והתרשמתי היטב מחלקו/תרומתו, של כ"א מהשניים לאירוע, ועוד אציין, כי גם אם סבר הסובר, כי מעשיו של הפקח (שיש להדגיש נכח בכל המעשים), היו פריפריאליים לביצוע העיקרי ו"במעגל" חיצוני יותר להם, ראוי היה להותיר זאת, להכרעת בית המשפט. יחד עם זאת אדגיש, כי אין בכך לגרוע מחומרת מעשיו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, היותו של הנאשם שוטר, והעובדה כי העבירות בוצעו במהלך ביצוע תפקידו בעוד המתלונן מצוי תחת חזקתו, מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה הוא: של"צ ועד מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו והנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה - הנאשם הוא בחור צעיר בן 28 אשר הקדיש את 10 השנים האחרונות לשירות במשטרת ישראל. הנאשם גדל במשפחה תורמת קהילתית וציבורית, רובם שוטרים, עם עולם ערכי לעשייה לטובת הציבור, יעידו על כך דבריו המרגשים של האב.

בעקבות מעשיו של המתלונן הוא הורשע בעבירת התקיפה וכעת יישא אות קין ההרשעה בהמשך דרכו, דבר העלול למנוע את חזרתו לשירות המשטרתי, שהיה חלום חייו, זוהי מהלומה שאין לזלזל בה.

בעקבות ביצוע העבירה הנאשם יצא לחופשה כפויה מהמשטרה ובהמשך הושעה מתפקידו. כיום עתידו המשטרתי אינו ברור, וישנו סיכוי לא מבוטל, כי חזרתו למשטרה ללא תתאפשר בעקבות מעורבותו באירוע זה.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - בפני העיד אביו של הנאשם, ששירת כשוטר במשטרה עשרות שנים ותיאר את הכאב, הקושי והסבל שעברה המשפחה בעקבות ההליך הפלילי בעניינו של הנאשם, כאשר המשפחה אינה מורגלת בסיטואציות שכאלה.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה והביע חרטה על שעשה, בכך חסך זמן שיפוטי יקר ונראה שהפנים היטב את חומרת מעשיו.

התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - כאמור הנאשם שימש כשוטר במשך כ-10 שנים. במסגרת הראיות לעונש העידו מפקדיו, בזה אחר זה, על אופיו הטוב, במסגרות שונות בהן שירת במשטרה במהלך השנים.

כל העדים העידו על שוטר מצוין, מקצועי, ערכי, שניתן לסמוך עליו, וכן העידו כי מעשיו של הנאשם באירוע אינם אופייניים לו כלל. עוד הוגשו בעניינו של הנאשם תעודות הערכה וחווות דעת אודות תפקודו של הנאשם לאורך השנים, ואין להתעלם מדברים אלה ומהעשייה המבורכת של הנאשם לאורך השנים.

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר עבר פלילי.

העונש המתאים (סעיף 40ד(2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

בעניינו של הנאשם, שקלתי לחומרה את נסיבות ביצוע העבירה, לפיהן הנאשם, במהלך שירותו כשוטר במשטרת ישראל, ניצל את מעמדו בתפקיד זה ותקף את המתלונן שהיה מעוכב ועצור במהלך ביצוע העבירה. הנאשם הפגין חוסר שליטה ואיבוד עשתונות בסיטואציה, אשר יש לומר, מאפיינת סיטואציות רבות, בהם נתקלים שוטרים במהלך שירותם מדי יום.

הפניה לנקיטת באלימות מצד שוטר בכלל, ופניה זו כלפי מי שנתון לחסדיו, כגון חשוד או עצור, מהווה חציית קו אדום, היא מנוגדת לערכיו כחברה, היא מנוגדת לערכי המשטרה כארגון אוכף ושומר חוק.

מימד מיוחד של חומרה יתרה מתלווה למעשיו של הנאשם, שלאחר ביצוע המעשים האלימים כלפי המתלונן, מצא להחסיר פרטים רלוונטיים מדו"ח הפעולה שערך, דבר שהיה בו כדי לנסות להוליך בכחש את הממונים עליו ואף לעוות את האמת. בכך פגע באמון שניתן לו כשוטר על ידי המדינה והציבור בכללו. מעשיו היו עלולים בנקל להוביל להרשעת שווא של המתלונן.

יש לראות מכלול מעשים אלו, בחומרה רבה. הציבור סומך על האיפוק, היושר, וההגנות של השוטרים המשרתים אותו, לכן זוהי פגיעה חמורה באמון הציבור ובמשטרה כארגון העושה ימים כלילות להגנת הציבור.

יחד עם זאת, מצאתי כי קיימים שיקולים לקולה בעניינו של הנאשם, ביניהם העובדה כי פקח העירייה שנכח באירוע עם הנאשם כל העת, לא הועמד לדין כלל, כמפורט לעיל (סעיף 40ב לחוק העונשין).

כפי שכבר צוין, הגם שאין שיקול זה מטה את הכף לזכות הנאשם, והוא רחוק מלהשמיט את הקרקע מתחת לאחריותו

למעשים הנזכרים לעיל, יש בו כדי להשפיע על מיקום העונש וכימותו בתוככי המתחם, הואיל וערך השוויון בפני החוק, הוא ערך נכבד בשיטת משפטנו, כנגזרת וביטוי של עשיית צדק במשפט.

כמו כן, נתתי דעתי לחוות הדעת הרבות, תעודות ההערכה שהוגשו מטעם ממוניו של הנאשם, במהלך השנים בהם שירת במשטרה. ניכר, כי הנאשם אכן היה שוטר מצוין, אשר שירת את הציבור לאורך שנים ללא דופי, בנחישות מקצועיות וערכיות רבה המגיעה מבית. התרשמתי, כי מעשיו של הנאשם, אינם אופייניים לאופיו ולשירותו במהלך השנים ונראה כי מדובר במעידה חד פעמית.

לפיכך, סבורני כי יש להטיל על הנאשם עונש מוחשי, מרתיע וממשי, שיהיה בו כדי לשקף הלימה ראויה למעשיו של הנאשם, אשר פורטו בהרחבה לעיל, ואשר גבלו בחומרה יתרה, נוכח נסיבותיהם. הוקעת מעשים אלה, לא יכולה להתמצא ברטוריקה חריפה בלבד, אלא, עליה ללוש פנים וצורה, בדמות של ענישה קונקרטיה, ממשית, מציבת גבולות, הממחישה את התייחסות בית המשפט לדברים ואת המחירים שישולמו בגין מעשים דומים (סעיף 40 לחוק העונשין).

יודגש בהקשר זה, כי לולא אי העמדת הפקח לדין, לא היה מתקשה בית המשפט לגזור על הנאשם עונש חמור יותר.

לאור כל האמור, מצאתי לנכון למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של מתחם העונש המתאים ולהטיל עליו עונש מאסר מדוד המתחשב במכלול הנימוקים המפורטים לעיל, שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

45 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, במעון לנכים אילן בית קסלר, רח' הגורדוניה 9 קרית חיים מזרחי חיפה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 17/6/19 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, במעמד הצדדים.